

ÇİY

Handan Acar YILDIZ

Üzerinde su damlacıkları olan çiçeğe doğru eğildi. İzledi. Sapsarı çiçeğin üzerinde kıpkırmızı şeritler vardı. Desenine rağmen üzerindeki su damlacıkları berraktı. Su damlacığı, çiçekle bütünleşmiş, onun bir parçası gibiydi. Su damlacığı çiçeğin bir uzvu gibiydi. Sonra doğruldu. Bakışlarını çiçekten çekti. Çiçekti bu... Dalında durduğu gibi durmuyordu işte, sarhoş edebiliyordu. Biraz çiçeklik bulaşmıştı yüzüne. Ona döndü. O, profilden hep hüznü ve güzel görünürdü. Onu böyle izlemeyi sevdi. Çiçeğin üzerindeki su damlacıklarını göstererek sordu:

“Sence ağlıyor mu?”

“Bilmem ki?”

“Koşup terleyemeyeceğine göre ağlıyordur. Hem çiçekler terini, gözyaşıyla atar, koşamayan her şey gibi.”